

Ben okulumuzda merdivenleri bazen sürünerek çıkıyorum.Ne yazık ki her yerde asansör yok. Ama ben özellikle kendim öyle yardım almadan merdivenleri sürünerek de olsa çıkmayı istiyorum. Tabi tutunacak yer olması iyidir. Ama ben kucaklanıp taşınmak istemem.Evet ben inatçıyım.Benim bir kardeşim var o normal,sağlıklı,biz onunla aynı kampüsdeyiz ama neredeyse hiç görüşmeyiz. Ben onun şanslı olduğunu düşünürüm.Ama engelsiz üniversite danışmanımla tanıştıktan ve onunla her zaman uzun uzun sohbet ettikten sonra onunla geç tanıştığımı düşünüyorum ve benim gibi olmayan ve beni anlamayan insanlara kızmıyorum.Biz danışmanımla düşündük de bizi anlamayanları yabancı dil bilen ve bizi anlamayanlar gibi görmeye karar verdik.Ama onlarla anlaşmak istediğimize göre kendi dilimizi onlara öğretmeye veya onları anlamaya karar verdik. Bunu kızarak yapmamaya karar verdik. Ben eskiden kızardım.Ama inatçılığım değişmeyecek gibi.

Saygı ve sevgilerimle

Tuğrul ÖZTOPRAK

ENGELLİ ÖĞRENCİ BİRİMİ

Üniversitemizde yükseköğrenim gören engelli öğrencilerin,öğrenim hayatlarını ve toplumsal katılımlarını kolaylaştırmak için gerekli tedbirleri almak ve bu yönde düzenlemeler yapmaktır. Doğuştan ya da sonradan herhangi bir hastalık veya kaza sonucunda bedensel, zihinsel, ruhsal yeteneklerinin çeşitli derecede kaybedilmesi nedeniyle eğitim/sosyal yaşamında zorlanan öğrencilerimize özel destek sağlamaktır.

Üniversitemizdeki engelli öğrencilerin erişilebilirlik ve ayrımcılık sorunlarının çözümü ile eğitim ve sosyal hayata katılımlarında eşitliğin sağlanması için gönüllülük, katılımcılık, kişisel gizlilik ve evrensel ilkeler çerçevesinde gerekli önlemlerin alınmasını sağlamaktır. Doğuştan veya sonradan bedensel ve ruhsal sağlığını çeşitli derecelerde kaybeden öğrencilerimize, eğitim yaşamları boyunca ihtiyaçları olabilecek; eğitsel konularda, fiziksel koşullarda veya sosyal yaşama katılımları ile ilgili konularda eşitliği,erişilebilirliği ve ulaşılabilirliği sağlamaktır.

Grafik Tasarım
Adem KUNDURACI

ENGELLİ ÖĞRENCİ BİRİMİ

SAĞLIK KÜLTÜR VE SPOR
DAİRE BAŞKANLIĞI

BAŞARI ÖYKÜLERİ

Merhaba,

Ben Öznur Gilan 23 Ocak 1991 Bursa Doğumluyum. Bursa Uludağ Üniversitesi Ali Osman Sönmez Kampüsü İşletme Yönetimi programı 1. sınıf öğrencisiyim. Ben doğum anında çok zor doğmuşum, hatta doğduktan sonra 2 hafta kadar küvezde kalmışım, doğarken vücudumun bazı bölümleri hasar görmüş. Şu an ben fiziksel engelliyim yani konuşmam diğer insanlardan daha farklı ama yinede şükürler olsun ne konuştuğum gayet iyi anlaşılıyor. Ellerimdeki kaslar yavaş çalıştığından bazı şeyleri hemen yapamıyorum ama yinede kendi işlerimi rahatlıkla kendim yapabiliyorum.

Yürürken de sağ ayağım hafif olarak yere basmasa da düşmeden rahat bir şekilde yürüyebiliyorum. İlk okula başladığımdan bu zamana kadar hayatım boyunca çeşitli zorluklarla karşılaştım. İlk yazmaya başlarken çok zorlanmışım, çünkü el kaslarım yavaş olduğundan kalemi bile tutmayı çok güçlükle öğrenebildim. Ben derslerde hocanın söylediklerini yavaş yazdığım için yazamıyorum. Ama ben inat ve azimle bıkmadan usanmadan tüm ders notlarını sınıf arkadaşlarımdan alıyorum ve evde çalışıyorum.

Ben eskiden yabancı bir ortama girmeye çok çekinirdim insanların bana karşı olan bakışlarını görmek istemezdim. Ne zaman tanımadığım bir ortama girsem bir köşede oturur hiç konuşamazdım, ama zaman geçtikçe anladım ki engelli olmak benim suçum değil ve o andan itibaren tüm yeni girdiğim ortamlarda kendimi belli ettiriyordum çünkü sonuçta bende bir insanım ve artık susmuyorum.

Tüm engellileri küçük görenlerin inadına yılmadan ve azimle yola devam ediyordum. Benim bu zorluklara rağmen bugünlere kadar gelmem de anne ve babamın, tüm öğretmenlerim ve arkadaşlarımdan çok büyük katkısı vardır. Onların bana yardımlarını hiçbir zaman unutamam, onlara büyük şükran borçluyum.

Saygı ve Sevgilerimle

ÖZNUR GİLAN

Merhaba,

Ben Tuğrul Öztoprak. 22 Temmuz 1990, Yalvaç Isparta doğumluyum. Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu, Emlak ve Emlak Yönetimi 1. sınıf öğrencisiyim. Ben henüz 3 aylık iken, yüksek ateşle havale geçirmişim. Şu anspastik engelliyim. Ailem beni küçük yaştan beri doktorlara götürmüşler. En son, havaleden dolayı %60 oranında nörolojik kaybım olduğu teşhisi konulmuş. Zaten yürümem de gecikmiş, 5 yaşına kadar ancak yürüyebilmişim. Yürümekte çok zorlanıyorum. Bir kalçamda da kalça çıkıklığı var, ellerimi de çok iyi kullanamıyorum. Sağ kolum sol koluma göre daha kötü.

Ama ben inatla hiçbir yardımcı araç kullanmıyorum. Bu konuda ailem beni çok inatçı buluyor. İnattılılıkta babam beni dedeme benzetiyor. Evet inat yapıyorum. Baston ve koltuk değneği kullanmıyorum. Çünkü ben kendim hiçbir yardım almadan her şeyi yapmayı denemeyi istiyorum. Evet bazen bacaklarım çok ağrıyor. Yazı yazarken de zorlanıyorum. Özellikle derste öğretmen ders anlatırken ben önemli şeyleri yazmak istediğimde ben birinci cümleyi yazarken öğretmen çoktan bi çok cümle söylemiş oluyor. Derste iyi not tutan kız arkadaşlarımız var ben onlardan aldığım notları fotokopi çekmiyorum kendim evde yazıyorum. Kitapları okuyabiliyorum ve anladığımı sanıyorum. Zaten bizim sınıfta hiçbir engeli olmamasına rağmen benden daha başarısız çocuklar var. Bu durum bana komik geliyor. Beni zamanla tanıyan öğretmenlerim ve arkadaşlarımdan benim zeka özürülü olmadığımı düşünüyorlar. Ama benimle ilk tanışanlar benim zeka sorunun olduğunu düşünüyorlar ve öyle davranıyorlar.

